

Tro paa Fremtiden og derfor maa kunne støtte denne Fremtid gennem Foranstaltninger som denne. Ja, naturligvis maa et Folk have Tro til Fremtiden, men et Folk kan med Hensyn til de Veje, ad hvilke det nu vil realisere Fremtiden, ikke nøjes med Tro, det maa have gode Argumenter at staa paa. Det er ganske det samme, som — jeg har det fra et Referat, og jeg ved ikke, om Referatet er rigtigt — den højtærede Statsminister for nylig skal have udtalt: at man maatte dog haabe og tro paa, at den danske Krone vil rejse sig igen. Men Haab og Tro har ingen Steder hjemme i økonomiske Forhold. Hvis man ud fra Troen paa sin Fremtid virkelig vil gøre noget, maa man sætte ind dér, hvor det kan hjælpe noget, nemlig ved Erobringen af Markeder. Naar man har faaet Markeder eller kan pege paa, hvor man kan faa dem, saa er Øjeblikket kommet til at udvikle sin produktive Evne i Forhold til det, man har erobret; men det kan ikke nytte noget at begynde i den forkerte Ende, at begynde med den produktive Udvikling og saa haabe og tro paa, at Markederne nok skal komme. Det er en forkert Anvendelse af Haab og Tro.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Efter det ærede Medlem Hr. Fraenkels Udtalelser skulde man ikke tro, at vi havde noget Marked for vor Produktion. Jeg har Følelsen af, at vi har Marked baade for den Produktion, vi har, og ogsaa for en forøget Produktion. Jeg synes ikke, der er noget, der tyder paa, at vi ikke kan faa Marked for vor Produktion. Jeg mener ikke, at det kan gaa an at opsætte Udviklingen af vor Produktion, indtil vi ser, om nu ogsaa Markedet er der. Markedet kommer først, naar Varen kommer og tilbyder sig, saadan er det nu en Gang. Nej, naar vi forøger vor Produktion, naar den produktive Kraft udvikles, kommer vi ogsaa, hvis de gamle Markeder ikke kan tage alt, hvad vi kan frembringe, ind paa at finde nye Markeder, og saadanne findes nu en Gang næsten altid. Men jeg erkender for øvrigt overfor det ærede Medlem Hr. Fraenkel — og derfor skal jeg ikke gaa nærmere ind paa det —, at det er et Spørgsmaal af saa stor nationaløkonomisk Rækkevidde, det, som baade det ærede Medlem og jeg her har berørt, at jeg tror ikke, Tidspunktet er til at uddybe det nærmere i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen sagde, at det gaar ikke an at regne med

Forhold og Priser, som de var, og vi kan ikke regne med dem, som de ligger i Fremtiden, for vi ved ikke, hvordan de bliver, men vi maa regne med dem, saaledes som de er. Ja, lad gaa, lad os sige, at vi regner med dem, som de er. Jeg vil da gerne spørge det ærede Medlem, hvordan han saa kommer til 50 Mill. Kr. for Bygningen af denne Bro. Jeg ved nemlig, at i Februar, da Dollarkursen var 6,30, kunde vi faa Overbygningen til denne Bro bygget for ganske nær det Beløb, der findes i Overslaget: 7,4 Mill. Kr. Det viser altsaa, at vi har regnet ganske overordentlig nøjternt fra Statsbanernes Side i dette Forhold. Man maa endelig ikke tro, at vi der bygger paa det løse. Vi har fra Statsbanernes Side Forbindelse med et af de bedste Brobygningsfirmaer i Verden om dette Spørgsmaal, saa vi bygger aldeles ikke paa det løse her, men vi bygger paa Tal, som vi har. Derfor skulde jeg mene at selv med det Prisniveau, vi har i Øjeblikket, skulde de 33 Mill. Kr. plus de 5½ Mill. Kr., der er opgivet af Statsbanerne, altsaa 38½ Mill. Kr., være tilstrækkeligt selv i dette Øjeblik, selv om vi dertil lægger de 5 Mill. Kr. til Forrentning af Kapitalen. Jeg ved ikke, hvorpaa det ærede Medlem bygger sin Udtalelse, at vi for Tiden skulde komme til 50 Mill. Kr., naar vi endelig skal tale om Priserne som de er.

Maa jeg saa føje til, at hvis det ærede Medlem mener, at Priserne for Øjeblikket er stigende, saa maa det ærede Medlem vide at saa stiger Udgifterne jo ogsaa, og de er meddelt Udvalget af mig, at det Prisniveau, vi havde i Begyndelsen af dette Aar, i Forhold til Prisniveauet i 1922 medførte en forøget Udgift for Statsbanerne til Færgedriften, saa vi kom op fra 2, Mill. Kr. til 2,6 Mill. Kr., og paa den Maade bliver der jo ogsaa et større Beløb til Forrentning af den Kapital, der er Tale om.

Jeg maa endelig føje en Ting til. Jeg har for mit Vedkommende udtalt overfor Udvalget, og jeg ønsker at gentage det overfor dette høje Ting, at hvis Lille Bælt's Broen ikke bliver vedtaget og der ikke bliver truffet en Afgørelse af hvordan Forbindelsen skal være over Lille Bælt, føler jeg mig overbevist om at jeg for mit Vedkommende som Trafikminister ikke tør tage Ansvar — og jeg tror heller ikke, nogen anden Trafikminister tør tage dette Ansvar — for ikke i en meget nær Fremtid at fremkomme med Forslag om en Forbedring